

sygn. akt IV K 28/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Jakub Wiliński

Protokolant Joanna Marczyńska

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2015 r.

sprawy **J. K.** urodzonego (...) w S., syna J. i D. z domu K.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 listopada 2014 r. w S. na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającym stężeniu 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...),

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk ,

I. uznaje J. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za występek ten na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu grzywnę 100 (stu) stawek dziennych określając wysokość stawki na 20 (dwadzieścia) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat z zaliczeniem na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 listopada 2014 r.,

III. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej grzywny zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania od 13 do 14 listopada 2014 r. przyjmując, że jeden dzień zatrzymania równa się 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny,

V. na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach karnych zasądza od oskarżonego w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym i opłatę karną w kwocie 100 (stu) złotych.

sygn. akt IV K 28/15

UZASADNIENIE

W dniu 13 listopada 2014 r. około godziny 19.20 oskarżony J. K. wsiadł do zaparkowanego przy na podwórzu ulicy (...) w S. samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) i kierując nim wyjechał z podwórza na ulicę. Wykonując ten manewr najechał na inny zaparkowany prawidłowo wzdłuż chodnika samochód, po czym odjechał w stronę skrzyżowania z ulicą (...). Chwilę później oskarżony wrócił samochodem na ulicę (...) i zatrzymał samochód przy lokalu (...). Do oskarżonego podszedł M. B., uniemożliwiając mu dalszą jazdę i wzywając jednocześnie Policję. Po chwili na miejsce przyjechał patrol Policji w składzie (...). Policjanci przebadali oskarżonego na zawartość alkoholu w organizmie z wynikiem 1.02 mg/l w wydychanym powietrzu. Oskarżony został zatrzymany.

Dowody:

- zeznania świadka M. K., k. 10,
- zeznania świadka P. B., k. 11,
- zeznania świadka D. K., k. 16,
- zeznania świadka M. B., k. 53-55,
- protokół badania stanu trzeźwości, k. 2,
- protokół oględzin rzeczy, k. 5, 6,
- szkic miejsca wypadku drogowego, k. 7,
- dokumentacja fotograficzna, k. 9,
- protokół zatrzymania osoby, k. 14.

Oskarżony J. K. ma 60 lat. Jest żonaty. Dzieci na utrzymaniu nie posiada. Pozostaje bezrobotny. Utrzymuje się z oszczędności w kwocie 100.000 zł. Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie. Biegli psychiatrzy sądowi uznali, iż w chwili dokonywania zarzucanych mu czynów oskarżony nie miał ograniczonej ani zniesionej zdolności rozpoznawania znaczenia swoich czynów i pokierowania swoim zachowaniem.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 27-28,
- dane o karalności, k. 51,
- dane o osobie, k. 29,
- opinia sądowo-psychiatryczna, k. 61-62.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że zanim wsiadł do samochodu spożywał alkohol w postaci wódki. W jego ocenie sprawa jest oczywista. Wraził żal za swój postępek i uzgodnił z prokuratorem warunki skazania w trybie art. 335 kpk.

Wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na wiarę. Fakt prowadzenia przez oskarżonego samochodu w ruchu drogowym widzieli naoczni świadkowie, a to, że znajdował się on wówczas pod wpływem alkoholu potwierdziły badania jego trzeźwości przy użyciu specjalistycznego urządzenia.

Za wiarygodne uznano zeznania interweniujących policjantów, jak też przygodnych świadków – obserwatorów zachowania oskarżonego na miejscu zdarzenia. Zeznania te były spontaniczne i przekonujące. Korespondowały ze sobą wzajemnie jak też i z wyjaśnieniami oskarżonego.

Sąd dał także wiarę niekwestionowanym w sprawie dowodom z dokumentów – opisanych wyżej. Urzędowy charakter tych dokumentów ręczył przy tym za ich wiarygodność. Podobnie potraktować należało opinię sądowo-psychiatryczną, albowiem sporządzona została w sposób przystępny, na temat, a nadto przez osoby posiadające potrzebną wiedzę fachową.

W świetle tak zebranego i ocenionego materiału dowodowego zasadnym było przypisać oskarżonemu sprawstwo co do zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk. Oskarżony bowiem w dniu zdarzenia znajdując się w stanie

nietrzeźwości – 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – wsiadł do samochodu osobowego, uruchomił jego silnik i przemieszczał go poruszając się w ruchu drogowym – ulicą (...) w S..

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należało na średni. Oskarżony kierował swym samochodem przez krótki czas i w zasadzie na jednej tylko ulicy. Z drugiej strony stan jego nietrzeźwości był wyraźny, a niebezpieczeństwo jakie starzał w ruchu drogowym – istotne (o czym świadczyło najechanie na inny samochód).

Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności wykluczających, czy też ograniczających winę oskarżonego. Biegli sądowi psychiatrzy wykluczyli bowiem niepoczytalność oskarżonego w rozumieniu art. 31 § 1 lub 2 kk. Ustalenie powyższych przesłanek dało sądowi podstawę do przypisania oskarżonemu pełnego stopnia winy, co do zarzucanego mu czynu.

Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarżonego sąd poczytał to, iż do samochodu wsiadł on w zasadzie bezpośrednio po spożyciu wysokoprocentowego alkoholu – na co sam wskazał w swych wyjaśnieniach.

Na korzyść oskarżonego przemawiało zaś przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, wyrażona skrucha i uprzednia niekaralność.

Mając na uwadze powyższe przesłanki sąd wymierzył oskarżonemu najłagodniejszą z katalogu kar przewidzianych za popełnione przez niego przestępstwo. Wysokość grzywny miarkowano przy tym tak stopniem społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz stopniem jego zawinienia, jak też możliwościami finansowymi oskarżonego – które jawiły się jako zauważalne.

Sąd zastosował wobec oskarżonego także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, albowiem oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa był w stanie znaczącej nietrzeźwości i zachodzi uzasadniona obawa, że prowadzenie przez niego pojazdów potencjalnie zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Tym bardziej, że kierując pojazdem w dniu zdarzenia najechał na inny pojazd – a mimo to nie zatrzymał się, a odjechał dalej. Na poczet tego środka zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania jego prawa jazdy.

Aby wzmóc wychowawcze oddziaływanie na oskarżonego orzeczono wobec niego także adekwatne do jego możliwości finansowych świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Okres zatrzymania oskarżonego przez Policję zaliczono mu na poczet orzeczonej grzywny.

Oskarżonego obciążono też kosztami sądowymi, wynikłymi z prowadzenia przeciw niemu postępowania karnego zakończonego skazaniem. W ramach tych kosztów sąd ustalił również stosownie do powołanych przepisów opłatę karną za to postępowanie.